СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРҐАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIV. Ч. 37. Джерзі Ситі, Н. Дж., пятниця, 14-го лютого 1936. — VOL. XLIV. No. 37. Jersey City, N. J., Friday, February 14, 1936. THREE CENTS

КОНҐРЕС ЗА РОЗСЛІД ПЛЯНУ ТАВНСЕНДА

ВАШИНҐТОН. — Обі старі партії злучилися разом, щоби перевести в палаті послів постанову про розслід пляну Тавнсенда про пенсії на старі роки.

Резолюція про розслід стилізована так, що мають розсліджувати не тільки плян Тавнсенда, але просто всякий плян пенсії для старих людей.

Як відомо, плян Тавнсенда дуже простий: він радить давати кождій людині, що скінчила 60 літ життя, місячну пенсію в сумі 200 долярів під умовою, що гроші видасться до кінця місяця.

Підчас дебати над резолюцією конґресмени говорили, що аґенти Тавнсенда вживають ріжних обманливих заходів для приєднування собі прихильників.

ГОЛОВА ЛЄҐІОНУ ОСТЕРІҐАЄ ПЕРЕД ВІЙНОЮ.

СПРИНҐФІЛД (Илинойс). — Підчас урочистого святкування річниці уродин Лінкольна в цьому місті, де Лінколн жив довші часи, виступив з промовою голова Американського Леґіону, Рей Мерфі, та в своїй промові заявив, що є пляни втягнути Америку в европейську війну та що справи війни й мира починають наново загрожувати мирові й порядкові в Америці.

„Маємо зовсім певні докази", говорив Мерфі, „що великі держави Европи й Азії збираються до війни, до нової світової війни. Закладають нові союзи, збільшують узброєння, вже навіть трапляються сутички на границях. Роблять тепер маневри, щоб вимацати, яке становище займе у війні Америка. Млини пропаґанди мелють день і ніч, приготовляючи Америку до воєнних зисків, щоб нас знову втягнути в конфлікт, у якім ми не маємо ніякого інтересу й у якому ми не повинні брати найменшої участи".

ГИНУТЬ ЛЮДИ В ПОЖАРАХ.

НЮ ЙОРК. — 4 особи втратили життя, а щонайменше 30 інших осіб були тяжко попечені підчас пожару 3-поверхового будинку на розі Лексинґтон Евені й 59-тої вулиці в середу вечером.

Пожар почався в однім китайськім ресторані, підчас бенкету, який там уладжувало одно римо-католицьке товариство. Пожар скоро поширився й обняв цілий будинок. Найбільше жертв було через переляк, що захопив приявних у ресторані людей. Люди в страху вискакували з поверхів на вулицю.

ЛЕЙКВУД (Ню Джерзі). — 8 осіб згинули підчас пожару готелю „Викторія Меншен", що згорів до тла в середу рано. У руїнах знаходяться ще відай тіла досі ще не знайдених гостей. Припускають, що число жертв може досягнути 15 осіб.

Пожар почався коло 5-тої години рано на другім поверсі в північно-західнім куті. За короткий час ціла будова була одним горіючим огнищем. Багато жильців готелю вогонь піймав, як вони спали в кімнатах.

ЛАГОДЯТЬ СТРАЙК ДАМСЬКИХ КРАВЦІВ.

НЮ ЙОРК.—До страйку дамських кравців, що мав початися в середу, відай не прийде, бо заходи міського посадника Ля Ґвардії вдалося полагодити вже багато спірних питань між власниками й юніями.

Ля Ґвардія настає на те, щоби власники і юнії вели далі переговори, поки не полагодять усіх питань та відложать страйк. Страйк мав захопити 105,000 робітників.

ГУВЕР КАЖЕ, ЩО НАРІД БОЇТЬСЯ „НОВОГО РОЗДІЛУ".

ПОРТЛЕНД (Ореґон). — Бувший президент Герберт Ґувер говорив тут на бенкеті з приводу свята уродин Лінколна, що цілий край нині не може розглядати добре спірних питань краю, бо цілий край застрашений „новим розділом" президента Рузвелта. Мовляв, через умове побаламучення нарід не може знайти доброї дороги до привернення нормальних обставин.

ЗАЛИВ БЕЗ МАЯКІВ.

БОЛТИМОР. — Залив Чізепік на просторі яких 200 миль знайшовся без маяків, потрібних до морської плавби. На приказ уряду обслуга 12 маяків у заливі покинула свої становища, коли на маяки наперли криги замерзлих вод з силою, що їм стало грозити завалення.

Тільки 3 маяки ще далі світять.

Обслуга покинула вже давніше 18 маяків на мерілендськім боці цього заливу, а 4 на верджінськім. Декотрі з тих покинених маяків крига справді завалила.

ПОШЕСТЬ МЕНІНҐІТУ НА КОРАБЛІ.

САН ФРАНСІСКО. — На кораблі „Каліфорнія Стейт", що належить до американської воєнної фльоти та є немовби плаваючою школою для військових кадетів, вибухла пошесть менінґіту. Корабель негайно відокремлено. Як на корабель привезено ліки, вдалося пошесть здержати. Вмер один моряк.

СКІЛЬКИ ЛІТ МАЄ СВІТ?

Д-р Барт Дж. Бок, голова астрономічної обсерваторії Гарвардської колеґії, виступає в анґлійськім астрономічнім журналі „Обзерваторі" з доказами, що, мовляв, земля має 20 біліонів років.

ВЯЗНІ ПОБИЛИ ПОЛІЦІЙНОГО КОНФІДЕНТА.

Відомий на станиславівському ґрунті злодій, Гринь Гринів, відсиджував у вязниці кару з Каролем Зиткевичем, Володиславом Стефановом і Василем Вендлем. Знаючи про коншахти Гринева з поліцією, Вендель сповістив про це співвязнів у келії і вони вибили йому око. Цими днями відбулася розправа, на якій засуджено Зиткевича на 2 роки вязниці, а двох других уневиненно.

МІЖНАРОДНІЙ ОБМАНЕЦЬ.

Станиславівська поліція арештувала обманця і гохштаплера, Юфа Френкля, якого шукають майже всі уряди безпеки в Европі. Як показується, Френкель відіграв з успіхом ролю консуля з Мексика в Голяндії, ролю професора Сорбони в Стокгольмі і т. д. В Станиславові представлявся як асистент клініки з Парижа. Після відсидження кари обманця відставлять до Румунії, що давно шукає його.

ДРУЧКОМ УБИЛИ СУПЕРНИКА.

За руку гарної Марини Токаревич у Слободі, повіт Долина, старалися кілька конкурентів. Марині подобався Микола Гірник. І ось його цими днями знайшли на дорозі з розбитою головою і з поломаними ребрами. Після кількагодинних мук Микола помер. Слідство виказало, що його побили Г. Ільків та І. Токаревський. Оба вони арештовані.

УЧИТЕЛЬ, СТОРОЖИХА І СТОРОЖ.

В окружному суді в Перемишлі відбулася при замкнених дверях розправа вчителя ґімнастики Ґ. Г., обвинуваченого за знасилування сторожихи. Трибунал уневиннив обвинуваченого, що впродовж кількох місяців був наражений на напасти і вимушення з боку чоловіка здогадної жертви. Суд засудив сторожа за публичне насильство на кілька місяців вязниці.

ЗА ГОСТИНУ — КУЛЯ В РУКУ І В НОГУ.

До Антона Клементовича у Львові підчас латинських свят прийшов у гості Антін Залуцький з жінкою. Їли, пили і веселилися. Над раном Залуцький посперечався з жінкою. Розюшений виймив револьвер і опрямував в сторону жінки. Господарі кинулися між посварених. У цій метушні впав стріл і поцілив Клементовича в ногу, а Клементовичеву в руку.

ГРАБУНКОВИЙ НАПАД.

В Лозині коло Янова вдерлись невідомі покищо грабіжники до хати Михайла Біликa. Під загрозою револьверів заграбили 150 зл. ґотівкою. На подвірю зустрінули повертаючого господаря, якого привитали кількома стрілами, на щастя, нецільними.

За грабіжниками йде погоня, приому спроваджено зі Львова поліційну собаку.

ОФІЦИР ЗАСТРІЛИВ ПЛЮТОНОВОГО.

Офіцир полку артилерії з Дубна, підпоручник Ґ., перебуваючи на святах у Рибнику, звернув у ресторані увагу плютоновому Хронікові, щоби наложив пояс. Одначе плютоновий не відповів на цей зазив, тільки звернувся до своєї жінки з пропозицією, щоб вийшла з ним з льокалю. Коли Хронік ішов до дверей, між офіциром і плютоновим прийшло до конфлікту, причому офіцир витягнув револьвер і стрілив двічі, раначи плютонового. Хроніка перевезено до шпиталю, де він помер.

НОВОРОДОК З 24-МА ПАЛЬЦЯМИ.

В Карвінських Болотах над Балтиком донька селянина Детляфа повила дитину, що на кожній руці й нозі має по шість пальців. Забобонні кашуби вважають таку дитину за опира і називають її „веще". Вони вірять, що така дитина могтиме віщувати майбутнє, а по смерти матиме силу забрати на другий світ кожного з членів сімї. „Веще" на думку кашубів є теж дитина, що вродиться з усіми зубами.

ЕКЗОТИЧНИЙ КНЯЗЬ ЗЛОДІЄМ.

Індія — країна чарів і факірів, має свою сензацію.

В Бомбаю траплялися постійні, незвичайно сміливі крадіжі клейнодів із ювелірських склепів. Терпець ювелірів врвався, коли в одному склепі доконано крадіжу в білий день, зі зброєю в руках. До склепу ввійшов молодий індієць і зажадав перстеня з брилянтами. Клієнт довго оглядав перстень і нагло виймив з кишені револьвер і стрілив трикратно в підлогу. В часі переполоху грабіжник утік, забираючи з собою крім перстеня багато інших клейнодів, заздалегідь обдивлених.

Купці зорґанізували самооборону. В кожному склепі примістили узброєних людей, що мали стерегти їхнього майна. Минуло кілька днів від цього безкровного замаху, як до одного зі склепів у середмісті зайшов індієць у турбані. Гість зажадав прецизійного годинника. Підчас того, як сперечався з купцем за ціну, один з аґентів завважив, що індієць незначним рухом вложив до рукава кілька плятинових ланцюшків великої вартости. Аґент миттю зловив злодія за руку.

При складанню зізнань на поліції вийшла сензація. Виявилося, що цим злодієм є одинокий син магараджі, який рядить великою провінцією й має величезне майно. В палаті магараджі переведено трус, що дав сензаційний вислід. Знайдено велику скількість коштовних ювелірських виробів. В спальні сина магараджі відкрито скриню, ковану залізом, а в ній повно біжутерії і дорогоцінностей. Окрім цього в льохах палати знаходились огнетревалі каси, виповнені вщерть скарбами великої вартости. Молодий князь сказав, що дорогоцінности є частиною батьківського скарбу, але ювеліри пізнали в цих скарбах свою власність.

Щоб виминути компромітацію, родина зробила з сина божевільного. Самі лікарі ствердили, що князь, хоч злодій, зовсім здоров.

ВТЕЧА СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ДО МІСТ В АНҐЛІЇ.

Останніми часами дається завважити в Анґлії, що сільське населення радо покидає село і переноситься до міста. Статитика виказує, що на ріллі працює там тепер усього 672,000 осіб. Причиною цеї урбанізації є великий привіз харчевих продуктів до Анґлії по сильно конкуренційних цінах, що викликує спад краєвої продукції. Господарські орґанізації ведуть тепер досліди в справі рентовности сільських господарств. Устійнено, що найздоровшим типом є самостійне родинне господарство. Пляноване приміщення безробітних на ріллі не дало належних успіхів. Міродайні круги є цеї думки, що саме цим родинним господарствам треба забезпечити рентовність.

ТРАҐІЧНИЙ „ПЕХ" МОЛОДОГО ПОДРУЖЖЯ.

Молоде подружжя Вілюнських переслідував від самого початку „пех", що недавно спричинив теж їх траґічну смерть. Обоє Вілюнські працювали як урядники в Господарськім Банку у Варшаві. Побралися вони перед 5-ма місяцями. Місяць по шлюбі одної ночі важко потруїлися ґазом, що добувався з ушкодженої рури. Ледви їх якось тоді виратували. Перед трьома тижнями вислав їх обоїх Банк до люблинської філії. 31. грудня знайшли їх мертві тіла в лазничці. Секція тіл виказала, що вони отруїлися окисом вугля.

Жорстока доля не дала їм змоги натішитися подружним щастям.

СТАРИННІ ГРЕЦЬКІ ПІСНІ.

Археольоґічна комісія мілянського університету відкрила в селі Меді-Маді в єгипетській провінції Фаюм святиню божка Ермутіса, якого почитали у старинному Єгипті як бога врожаїв, та чотири грецькі гимни, які написав тому 4 тисячі літ поет Ізидорос. Гимни були закопані в підставах колюмн і збереглися знаменито. Показується з них, що бога жнив і врожаїв Ермутіса почитали нарівні з його матірю, Ізидою. Одна з тих пісень описує панування Амемгата III. як одного з наймогутніших володарів 12-тої династії в Єгипті (2200—1700 перед Хр.). Були це часи найбільшого розцвіту Єгипту, особливо його будівництва.

САМОГУБСТВО АВТОРКИ.

Авторка оперетки „Теодора", ґрафиня Марія Бінерт-Шмерлінґ, після невдачі цеї оперетки у Відні перед місяцем пропала без вісти. Цими днями виловлено її трупа з Дунаю біля Реґенсбурґа.

ПОХОРОНЕНИЙ У 5 ЧАСТИНАХ СВІТУ.

Недавно помер в анґлійському місті Сондерленд обходисвіт Ґай Стонс. Залишив він заповіт, щоб після його смерти тіло його спалили і попіл з нього похоронили в 5 частинах світу. Довго думали над тим, чи можна вволити волю такого чудака. Виконавець заповіту рішив справу практично: післав почтою попіл до Лондону, Ню Йорку, Капштадту, Сіднею та Шанґгаю, де ріжні похоронні підприємці поховали невтомного мандрівника.

НЕГРАМОТНІСТЬ—ВИСЛІД ПОЛЬСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

ЛЬВІВ.—„Цифри, що кричать до неба", це цифри, які виказують статистику стану освіти на українських землях під Польщею. Так пише про те львівський часопис „Українські Вісти". І подає, що варшавський статистичний уряд проголосив між іншим стан освіти пятьох повітів на Волині на підставі перепису населення з 1931 р. І так:

В любомльськім повіті серед населення у віці 10 літ і вище зовсім неграмотних було 85.2 відсотка, в Здолбунівщині 59.4, в Костопільщині 75.5, в Горохівщині 74, а в Сарненщині 75.5 відсотка.

„Українські Вісти" додають до цього, що так виявляється стан освіти в світлі польського статистичного бюра, а в дійсности є ще гірше!

КОЛЕ ЇХ В ОЧІ — АЗБУКА І КАЛЄНДАР.

ВАРШАВА (Польща). — Польський щоденник „А.Б.Ц." ставить до українців нову вимогу, заки наступить правдиве польсько-українське зближення. Каже, щоб українці залишили свою азбуку і перейшли на латинку. Подібне писали польські ґазети вже давніше, коли дораджували українцям змінити калєндар. Польська ґазета пише, що „велика частина труднощів кресової політики відпалаб, колиб українці перейшли на латинку".

Що про це пише українська ґазета.

„Українські Вісти", обговорюючи вище згадане домагання польської ґазети, подають таке: „Нема нічого нового під сонцем. Колись римляни переконуюче намовляли картаґінців: „Спаліть свої кораблі; вони вам непотрібні; ми вас боронитимемо". Коли картаґінці залишились без кораблів, тоді римляни сказали: „Зваліть мури! Вони непотрібні". Ясно. Мури були перешкодою до остаточного й безапеляційного зближення.

„Є в нас залишки давніх часів, які — на здоровий розум — треба булоб усунути і приноровити до нових обставин. От перша з краю: калєндар. Ясно, що жити відповідно до старого калєндаря в нових умовинах — тяжко. Можна цифрами доказувати, скільки нація тратить на тому, що вона єдина в Европі придержується старого калєндаря. А однак булоб надзвичайно ризиковно в існуючих умовинах змінювати калєндар або азбуку. Бо нема сумніву, що попри користи такі зміни принеслиб і шкоди. Що переважалоб, користи чи шкоди, годі обчислити.

Силою обставин ми засуджені на дефензивну тактику. Дефензива не дозволяє на експерименти, добрі підчас офензиви. Тому нехай нас надто не турбує, що ми „відстали від Европи".

НЕБУДЕННИЙ ПОХОРОН.

КОЗОВА (Галичина). — Поховано тут Володимира Ґерету, студента, держаного в польській тюрмі, як подає польська пресова аґенція, за орґанізування вбивств, доконуваних з приказу української революційної орґанізації. Тіло Покійного спроваджено до родинного містечка Козови (повіт Бережани). Похорон відбувся 17 січня 1936 р. Був величавий. Поверх 3,000 громадян з Козови і численних сіл взяли в нім участь. Приґравали дві орхестри і несли 13 вінків. Похорон провадив о. Абрамовський. Співав хор з Козови.

СТРІЛЯННЯ НА „ВІВАТ".

ЛЬВІВ. — У селі Панівцях, борщівського повіту, в часі йорданського богослуження молодь забавлялася стрілянням на „віват" з моздірів. Забава закінчилася траґічно. Кусні розірваного моздіра одного парубка вбили, а другого тяжко ранили.

ЗАСУДИЛИ ХОРВАТСЬКИХ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

Е АН ПРОВЕНС (Франція). — Тут закінчилася судова розправа проти трьох хорватських революціонерів, членів хорватської революційної орґанізації Усташа, обвинувачених в участі на замах югославського короля Олександра. Як відомо, вбито короля, а при тім згинув теж француський міністер справ заграничних, Люї Барту. Всі три обвинувачені, Край, Поспешіль і Райтіч, засуджені на досмертну тюрму на Чортівських Островах. По вислуханню присудів Поспешіль, що був ніби провідником між обвинуваченими, крикнув: „Хай живе Хорватія! Геть із сербськими різниками! Усташа цього ніколи не забуде!"

НІМЕЧЧИНА ПРОСТЯГАЄ ЛИТВІ РУКУ ДО ЗГОДИ.

БЕРЛІН. — Супроти цього, що дійшло до тіснішого зближення між Советами і Францією, Німеччина зміняє своє політику супроти Литви і запропонувала їй згоду та новий торговельний договір. Тим хоче Німеччина вдарити ще теж Польщу, що натискає на неї за заплату належитости за транзит через данціґський коридор.

ВБИТО 8 ЯПОНСЬКИХ ЖОВНІРІВ.

ТОКІО (Японія). — На границі між Манчуком і Зовнішньою Монґолією прийшло до боротьби між японськими і монґольськими частинами, при чім убито 8 японських жовнірів. У битві брали участь два советські літаки.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jeresy City, N. J. on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016. 4-0807.

З Канади належит посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЯКЩО ПРО НАС МОВА

Про українську імігрaцію в Америці і її відношення до революційної боротьби в краю заговорили тепер дуже широко: акт обвинувачення у варшавськім процесі, польський прокуратор, польська преса в краю і тут в Америці й українська преса в краю. Про цю справу пишуть теж українські часописи ріжних напрямків, що виходять на американській півкулі. І як у краю, так і тут в Америці „підсувають" і нашому орґанові ріжні „становища", вимінюючи імя „Свободи", або тільки натякаючи на неї.

Усім тим, в краю і тут в Америці, що свідомо чи несвідомо обманюють українську громадську думку щодо нашого відношення до визвольної боротьби в краю, відповідаємо ось що:

Від довгих, довгих літ є в „Свободі" постійна рубрика „Як ми помагаємо Рідному Краєві". Ту рубрику завели ми свідомо, щоби показати загалові і найнесвідомішій одиниці, як саме розуміємо в практиці, на ділах, боротьбу за визволення нашого народу. У звязку з тим завели ми в „Свободі" постійне оголошування фінансових звітів Обєднання, щоб загал знав, що він дає і куди зложені ним гроші йдуть. В нашім орґані від найдавніших літ ведемо постійно кампанію за допомогу Рідній Школі. Ми вели кампанію за будову Дому Українським Інвалідам, чи за поміч інвалідам узагалі. В нашім орґані пригадувано завжди допомогу політичним вязням, а з Рідного Краю виразно кількома наворотами зазначував д-р Стефан Федак, що тільки ми одні за ту справу памятаємо, бо інші вправді оголошують в Америці якісь збірки на ті цілі, але грошей тих у краю не бачать. Ми вели широкі акції на допомогу голодуючим, повенянам, жертвам „пацифікації" і т. п. В такий самий спосіб помагали ми збирати і ті жертви, які йдуть на піддержання революційної акції. Оте все, разом узявши, і багато інших культурних і гуманітарних справ становить у нас те, що ми називаємо **„допомогою визвольній боротьбі нашого народу".** Є можливо десь люди, які інакше думають, які може вважають, що „визвольна боротьба" це сама тільки терористична акція. Та це їхнє діло. Зате обманцем громадської думки є той, хто, говорячи про „Свободу", закриває правду і подає фальшиво наше розуміння боротьби за визволення.

Друге: Від самих початків існування „Свободи" до сьогоднішніх часів „Свобода" не мала нічого спільного з тими українськими ґрупами в краю, що вели угодову політику. Таке було за Австрії й царської Росії. Таке є і тепер. Тому хай і в краю не обманюють громадської думки щодо цього і хай теж пишуть правду.

З. Л.

ДУША МАСИ І ПОЛІТИКА

I.

В нашім часі, коли пішли в рух широкі міліонові маси ріжних народів, слова „дух маси", „психольоґія натовпу" все частіше зустрічаються на шпальтах ґазет і на сторінках книг. Ще за довго перед світовою війною ріжні вчені дослідники вивчали збірну „душу маси". Француський лікар і соціольоґ Ґ. Лє Бон у своїй „Психольоґії натовпу" дійшов був до дуже смутних висновків щодо ролі маси в суспільнім життю. Матеріялом для Лє Бонових наукових дослідів була головно Велика Француська Революція кінця 18-го віку, в якій особливо виразно виступили були на історичу арену широкі народні верстви, як маси.

Лє Бон пише, що люди ріжної освіти, стану, вдачі й професії, коли утворять „психольоґічну масу", тратять свої індивідуальні прикмети: в масі вони почувають, думають і роблять зовсім не так, як би вони робили й думали, колиб їм довелося бути на самоті. Є такі думки й почування, які зявляються тільки тоді, коли люди творять масу. Кожний зокрема може бути дуже спокійною і зрівноваженою людиною, але в масі-натовпі стає нерозсудним боягузом (наприклад, коли в переповненім театрі крикне хтось „пожежа", то часто й сміливі люди біжать безтямно до дверей, давлять, топчуть одні одних, хоч наодиниці кождий міг би зрозуміти, що при небезпеці спокій і порядок — це передумова ратунку).

Які є властивости маси-натовпу, що стирають ріжниці між поодинокими людьми і роблять їх спосібними до спільного думання й чину, відмінного від їх індивідуальних рис і нахилів?

Лє Бон начисляє їх кілька:

Зникнення свідомої особистости і перевага підсвідомих інстинктів, що в нормальнім стані бувають заховані; зворот думок і почувань в однаковім напрямі через суґестію та через заразливість тих почувань (напр., „зараза" страху в натовпі); нахил до негайного виконання тих думок, що опанували масу; поодинока людина в натовпі перестає бути сама собою: вона робиться безвольним автоматом, знаряддям для того новоствореногоества, що зветься „душа маси". Людина, що належить до натовпу, неминуче спускається по драбині культури на багато ступнів нижче. В натовпі вчинки і поведінка неписьменного пролетаря-чорнороба нічим не ріжняться від поведінки високовченого професора університету: в розюшеній юрбі, що гукає „смерть йому", „розпни його" або тікає наосліп від уявленої небезпеки з криком „пожежа", і вчений і неграмотний стають напівдикими варварами.

Буває, що військо стає натовпом і виявляє всі недобрі ознаки колєктивної психози. Так було, наприклад, з польським військом під Пилявою на Поділлі у вересні 1648 року, коли воно настрашилося передових відділів козацької армії гетьмана Хмельницького і з криком „татари йдуть" почало тікати „до ляcу". Тимчасом, як стверджують самі поляки, що були під Пилявою, тоді сила польського війська кілька разів перевищала сили козаків. З цього бачимо, що юрба не слухає розуму, вона безкритична, піддається негайно впливам почування. Від того, **яке** це почування, залежить добродійна або руїнницька чинність юрби-натовпу. Страх-паніка, звіряча лютість і жорстокість супроти невинних (наприклад, в погромах), але й захоплення ідеєю свободи, геройська відвага юрби, що йде зле озброєна проти урядового війська, як це буває в революціях. Люди в масі-юрбі не знають і не хочуть знати ріжниці між бажаною методою та її здійсненням. Юрба вимагає, щоб усе, чого вона хоче, було здійснене зараз, без відкладу. Юрба почуває себе всесильною. Людям, що належать до такої орґанізованої юрби, здається, що для них нема нічого неможливого. Тому юрба надзвичайно **легковірна;** вона не знає сумніву або непевности. Фантазія править масі за розумну оцінку дійсности. Юрба скора на рішення і легко переходить від одного почування до другого: мале підозріння стає в „душі маси" безпереченою правдою; недавно прихильність у нім заступає дика ненависть. Маючи таке „чуттєве наставлення", маса не потребує льоґічних доказів для того, щоб піти за тою або іншою ідеєю. Промовець, аґітатор, демаґоґ, що говорить до юрби, щоб на неї вплинути, мусить звертатись до фантазії, до уяви, а не до розуму, і для більшого впливу повторює те саме по кілька разів. (У цім полягає, між іншим, вплив політичних гасел при виборах і також роля торговельних реклям).

Велика буває сила кличів у громадськім житті. Цей майже маґічний вплив політичних або релігійних гасел захоплює юрбу цілком. Лє Бон пише: „Не можна боротися розумом і доказами проти певних слів та формул". Тайна успіху провідників в умінні дати масам такі гасла, що говорять їм до серця. Тоді маса стає покірним знаряддям у руках свого провідника. „Маса, пише Лє Бон, має таке бажання слухати, що вона підлягає кождому, хто призначить себе їй за пана".

(Кінець буде).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ЩЕ ГІРШЕ НІЖ ВІЙНА.

Орґанізація „Американський Музей Безпеченства" подає, що американські страти в людях підчас світової війни були малозначні в порівнанню з утратами від випадків у часі мира.

У часі війни — каже заява — Америка мала за 18 місяців несповна 55,000 убитих, а тимчасом у 1934-тім році від випадків у краю згинули 101,000 осіб. Крім цього в тім році було ще 900,000 менших випадків, одначе доволі поважних, щоб вимагати лікарської помочі.

Звідки орґанізація взяла цю цифру 55,000 убитих американців у світовій війні, не знати, бо офіціяльні дані, зібрані американським департаментом війни, подають, що в світовій війні згинуло й умерло американців 126,000, а ранених було 234,000.

КОШТИ.

Орґанізація обчисляє, що випадки в Америці в 1934-тім році коштували Америку 3 міліярди 500 тисяч долярів.

Орґанізація не подає, що втрати з випадків, які поносить Америка в часі мира, поодинокі люди можуть облекшити собі при помочі обезпечення.

ДАЛІ БАЛАМУТЯТЬ.

Большевики, що завзялися наловити собі в Америці людей до своїх орґанізацій під покришкою так званого „українського народнього конґресу", вже побачили, що їх акція втягнути центральні орґанізації в цю аферу скінчиться фіяском, тож тепер посилають уже заклики їхати на той конґрес на руки приватних людей.

У цій відозві вони пишуть, що, „на жаль, провідні орґани Українського Народного Союзу, Українського Робітничого Союзу, Провидіння і Народної Помочі дотепер ще не заняли определеного становища до пропонованої справи".

Відомо, що провідні орґани вже забрали до цієї пропозиції „определене" становище, а саме, заявилися проти.

З огляду на це становище, чому не сказати правду? Чому не сказати: їдьте на зїзд, проти котрого заявилися провідні орґанізації?

ФОРМУЛА НА ФІЛЬМОВІ ШТУКИ.

У своїй книжці про фільмові штуки, під заголовком „Мувіз он трайел" (Фільми на суді), Вилієм Дж. Перлмен каже, що нинішні фільмові штуки пишеться не з глибини чутливого серця й не з глибокого ума, як це звичайна людина думає. Фільмові штуки писані без найменшої думки й глибокого чувства, просто на основі формули.

Формулою є, наприклад, лікарська рецепта. На ній виразно написано, скільки аптикар має взяти одного складника, скільки другого, скільки третього, щоб зробити лікарство. Мовляв, таке саме й з придуманням фільмової штуки: є такі сталі правила, котрі кажуть, чого й скільки взяти, щоб зробити штуку, якою любуються люди.

Отже Перлмен каже, що є два складники, які треба брати на фільмову штуку, як хто хоче мати в тому успіх без думки й чувства. Один складник — це матір. Отже треба написати, яка то глибока любов матери до дитини, які то вона жертви приносить для дитини, як то дитина повинна бути вдячна, тощо, і вже можете бути певні доспіху.

Друґий складник гарної фільмової штуки — це любов. Треба писати, що любов усе перемагає.

Нічого казати, що подібні плиткі формули можна знайти й для інших ділянок: для промов, для писання книжок, для малювання образів, тощо.

ОДИНОКА ДОРОГА?

У львівському щоденнику „Діло" появилася стаття д-ра Степана Барана про орґанізацію українських націоналістів та заморську імiґрацію.

Автор старається доказати, що піддержка революційної акції українською заморською імiґрацією деморалізує цю імiґрацію в тім розумінню, що вона відчужується від живих звязків з краєвими творчими національними орґанізаціями та взагалі нехтує конструктивну працю в краю.

Що треба розуміти під краєвими творчими орґанізаціями та під конструктивною працею в краю, автор не каже. Хіба що договоримо самі з його слів, де закидує революційній молоді в краю, що її роботу „осудили без застережень найбільш авторитетні українські леґальні політичні партії", та вона допускається „вчинків, що колідують з обовязуючим карним кодексом".

Відомо, що можуть бути люди, для яких вести таку політику, якої не осудять авторитетні леґальні політичні партії в краю, вважається вершком політики, а придержуватися обовязуючого карного кодексу (очевидно польського) вважається вершком горожанства. Але чи це одинока дорога для українця? І чи робота нелеґальних партій та робота всупереч обовязуючим кодексам не може бути творчою й конструктивною?

СПРАВДІ МАРНО?

„У кожній майже справі" (себто революційнім процесі) — пише д-р Баран — „брав мене жах, що гине **марно** стільки молодих людей. Вони приносили з себе **безцінну** й **непотрібну** жертву, йдучи за тюремні крати або й на шибеницю". З уступу про краєві творчі національні орґанізації й конструктивну працю в краю можна вносити, що відчахнення від цеї праці й орґанізації д-р Баран уважає марнуванням **сил.**

Цікаво, що булоб, якби так у краю була тільки одна течія, а саме така, яку представляє д-р Степан Баран, себто течія леґальної політичної роботи та громадянської діяльности, згідної з польським обовязуючим кодексом.

ЧИ НЕ РАТУЄ МОЛОДЬ БАРАНА?

Чи не було би тоді з українськими партіями й орґанізаціями в краю те, що описує француський письменник Бальзак у своїм оповіданю про двох купців? Вони пробували довершити якийсь бизнес і один пробував другого перехитрити. Як вони так із собою торгувались, один з них почав загикуватися. Це немало здивувало другого купця, бо він не знав його як гикавого. Він скоро завважив, що своїм загикуванням тамтой зискує багато на часі та вживає його на думання про те, якби його перехитрити. Він почав думати над тим, яким способом не датися противникові. Спершу думав і собі загикуватися. Та цього він не хотів зробити. Тому почав удавати, що нагло оглух. У цей спосіб його противник уже не мав над ним переваги.

Чи не може таке статися, що, конкуруючи за послух польському кодексові й за згідність української політики з польським законом, одна українська орґанізація буде загикуватися перед поляками за українські справи, а друга буде про них глуха? Чи не варта би застановитися над питанням, чи вже само існування революційної орґанізації не ратує українського громадянства перед — щоб не сказати: національним упідленням — скажім: крайностями леґалізму?

ПОДЯКИ.

Ми, нижче підписані члениці бр. св. Петра і Павла, від. 338 У. Н. Союза в Монесен, Па., складаємо щиру подяку головним урядникам нашої орґанізації за уділення нам допомоги з фонду запомогового, котра нам стала великою помічю у нашій недузі. Бажаємо якнайкращого успіху У. Н. Союзові. Також дякуємо місцевим урядникам за їх труд.

Катерина Паньчишин, Розалія Маленчак.

Я, нижче підписана, складаю щиру подяку головним урядникам нашої орґанізації за скоре виплачення мені посмертного по моїм чоловіку. Також дякую місцевим урядникам і всім членам бр. св. Ів. Хрестителя, від. 230 У. Н. Союза, і всім тим, що взяли участь у похороні, і тим, що прислали вінки.

Анна Федаш, вдова і діти.

Я, нижче підписана, складаю сердечну подякту головним урядникам нашої орґанізації за скоре виплачення мені посмертного по моїм покійнім чоловіку Константині Коба. Бажаю якнайкращого успіху У. Н. Союзові. Також щиро дякую урядникам і членам місцевого братвтва св. Івана Хрестителя, від. 277 У. Н. Союза, за численну участь у похороні.

Антонія Коба, вдова.

Я, нижче підписана члениця тов. ім. І. Франка, від. 72 У. Н. Союза, складаю сердечну подяку головним урядникам нашої орґанізації за уділення мені допомоги з фонду запомогового в сумі $25. Бажаю якнайкращого успіху У. Н. Союзові. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Катерина Здерко.

Я, нижче підписана члениця 72 від. У. Н. Союза в Тайтусвил, Па., складаю щиру подяку головним урядникам нашої орґанізації за уділення мені допомоги з фонду запомогового в сумі $20, які мені стали великою помічю у моїй недузі. Бажаю якнайкращого успіху У. Н. Союзові. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Вікторія Лукаш.

Д. Корбутяк.

ЮНІ ДНІ

(Хлопячий спомин).

Це була година ґеоґрафії. Наша вчителька стояла перед мапою і показувала нам далекі міста і краї, про які нам і в сні не снилося, та потішала, що як будемо великі, то поїдемо туди. Заманені в далекі краї, ми слухали нашої вчительки з запертим віддихом.

Часом тільки дехто з цих малих мрійників повертав головою до вікон, що виходили на широку леваду над рікою, і зітхав при цім щирим дитячим зітханням. В тому погляді й зітханні обзивався жаль, що вже минуло літо і над рікою йшла золота осінь, що обривала жовте листя з дерев та тремтячою рукою кидала на землю.

Та були тут два „непотріби", що поводились так, мов би їх цілий світ не обходив. Мій передній сусід тесав найспокійніше лавку та викарбовував може вже сотий раз своє назвище, а другий знайшов приємність у тому, що впихав безнастанно волосок у вухо свому сусідові. Цьому заняттю віддались вони так завзято, що не цікавили їх ні далекі краї, ні страшні звірюки, ні дивні ростини. А наша хлопяча уява знялась тимчасом вірлиним летом у ті чудові краї. Ми то плили безкраїми морями, то пробивались настороженi крізь густі джунґлі і в тій мандрівці не вчули, як до кляси ввійшов швидким кроком наш директор.

Ми схопились, як опарені, але директор не звернув навіть уваги на нас. Перенятий якимсь великим враженням, підійшов жваво до вчительки і почав їй щось шепотом оповідати. Він розводив широко руками, кліпав повіками, знижував таємничо голос, а ми стояли тихо, як камінчики. Була в тому оповіданні якась велика таємниця, що уділилась і нам, і напружила до найвищої міри нашу цікавість. Навіть наші „непотріби" закинули свою „роботу" і прилучились до наших допитливих поглядів.

Це справді мусіла бути велика таємниця, бо наша вчителька мінилась нам на очах. Її звичайно поважні, трохи зажурені риси обличчя почали від якоїсь великої внутрішньої сили випогоджуватися. Перед нами стояла молодша пані і тільки її лагідне сиве волосся нагадувало, що вона в старшому віці. Але її очі, що в них зразу малювалось недовіря, сіяли тепер якимось неземним щастям.

Відпровадивши директора, вона вернулася за катедру й післала нам ласкавий погляд своїх добрих очей. А потім почала говорити:

„Любі діти"... І нагло урвала. Дві ясні, мов краплини роси, сльози сплили по її лиці, а голос заломився. Вона схилила голову, щоб сховати перед нами своє зворушення, але ми вже були захитрі, щоб нас одурити. Та ми думали, що хтось заподіяв нашій учительці велику, дуже велику кривду, і ми готові були люто пімстити цю кривду. Не знали ми, що це були сльози з надмірного щастя...

— — — — — —

Мов незануздані стрибунці гнали ми дорогою. Йшли в перегони з вітром і нашою юністю. Вибрикам нашим і псотам не було кінця. Але старші вступалися нам з дороги і говорили вибачливо: „Їм нині можна. Ми — рахувати — старші, а хочеться нам нині скакати і танцювати".

А старі діди, що їх нинішнє свято зігнало з печі, ковирсали ногами, пихкали люльки та кидали:

— Ніби на дворі осінь, а чоловік гейби на світ народився!

— Та коби лиш ці молоді втримали тоту Україну, бо якась кара божа... Ніколи наш нарід в гараздах не нажився...

— Дай Боже, дай Боже!... зітхали.

Це було свято воскресення України. В хлопячій памяті живе той день як вічно свіжий спомин, бо хлопяча память приймає такі великі моменти глибше і більш безпосередньо...

Тільки як у моїх споминах відкриється завіса тих днів, я жалію, що тої великої пори я не міг бачити, розуміти і відчувати так, як міг би сьогодні...

М. Зощено.

ГОДИННИК

(Гуморестка).

... Ну, а лікар, розуміється, дуже зблід. Шукає по кишенях — нема годинника. А годинник, хоч із ланцушком, та чорта вартий. І кульочка, кульочки всякі, знаєте, підківка також якась, ключик...

Зверещав, розуміється: Міліція! Годинника нема!

— Може ви вдома забули?

А він каже:

— Ні, як до трамваю сідав, то — каже — дивився на годинник, щоб не спізнитись.

Ну, звісно, стали шукати в штанах, по кишенях — нема.

— Ну, й щож? Певно, що злодій свиснув із трамваю крізь вікно! І не знайшли — гадаєте?

Алеж! Знайшли, розуміється... Розпороли пацієнта ще раз. І хірурґ, розуміється, зрадів:

—А, ти тут — каже — братухо... І дивимось — годинник є. Притулився до сліпої кишки й лежить собі. А ланцюшок довкола жолудка...

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за січень 1936 року.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий жіночий відділ, число 171, під назвою Тов. „Лесі Українки" в Джерзі Сіти, Н. Дж.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 22. Чорномаз Мирослав, Харків Володимир.
В. 25. Мацейовський Володимир А.
В. 36. Ланьо Меланія.
В. 42. Непик Анна.
В. 45. Сидорик Бенедикт, Сидорик Марія.
В. 51. Еваник Зося.
В. 54. Варанка Франко, Вишньовський Іван.
В. 57. Білінський Йосиф.
В. 86. Вулф Павло.
В. 93. Тріска Стефан.
В. 94. Єрниґан Ерсел.
В. 102. Олексик Михайло, Лешик Іван.
В. 106. Дацьків Іван мол.
В. 109. Курник Катерина.
В. 127. Когут Марія.
В. 141. Лялька Настася, Лялька Михайло, Біл Йосиф, Ґенсьорський Антін, Попович Петро, Сова Петро.
В. 142. Шевчук Володимир.
В. 166. Маслей Михайло.
В. 171. Кулич Катерина, Петренко Марія А., Трусевич Марія, Жуковська Анна, Осміловська Юлія, Лисак Катерина, Милянович Меляна.
В. 177. Буковська Ірина.
В. 180. Спак Йосиф.
В. 189. Ковбак Алберт.
В. 195. Куней Доналд.
В. 204. Горішней Микола, Щиголь Андрій, Слабіцький Володимир, Носалик Дмитро.
В. 213. Ревуцька Михалина.
В. 218. Сорока Василь.
В. 228. Юренко Олекса мол
В. 230. Суха Анна Е.
В. 238. Романюк Михайло.
В. 252. Масней Василь, Паньків Володимир, Когут Дмитро.
В. 254. Процько Йосиф, Селеман Іван.
В. 256. Махно Марія.
В. 260. Пашковська Ольга.
В. 266. Гулик Зофія
В. 272. Райця Володимир.
В. 273. Шланскер Раймонд Григорій, Онуляк Петро.
В. 275. Голубко Михайло.
В. 280. Вітушинський Евген.
В. 283. Мазола Роман.
В. 292. Рабчук Марія, Сушицька Марія.
В. 299. Сенчина Ксеня.
В. 308. Сокальська Ева.
В 312. Соловінська Елизавета, Соловінський Іван.
В. 321. Струтинський Володимир, Лісовська Марія.
В. 324. Волошин Никола.
В. 344. Поклітар Евген.
В 361. Хоміцький Василь, Дущук Іван, Тибор Петро, Якимів Гринько.
В. 363. Непорадний Андрій, Непорадна Марія.
В. 371. Бойкевич Йосифа, Чечель Марія.
В. 373. Ґромоцький Іван.
В. 374. Сидловська Анастазія.
В. 401. Кикиш Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Катанчик Юстина, Катанчик Павло, Новак Фемія, Ванцьо Константин, Ванцьо Михайло, Олесневич Теодор, Полиняк Василь, Мацейовський Михайло, Шаршон А. Петро.
В. 7. Томашовський Андрій.
В. 9. Блашка Андрій, Хомінец Іван, Хомінец Калина, Ґаларуз Анна, Кормаш Текля, Кормаш Никола, Пелех Анна, Пелех Іван.
В. 20. Білоус Атаназій, Колачинський Йосиф.
В. 22. Каня Павло.
В. 28. Пасечник Олекса.
В. 29. Няй Ігнатій, Кулава Францішка.
В. 31. Якубів Григорій, Чачо Ева, Якубов Ґреґорій, Ванаська Марія.
В. 33. Чайковська Катерина, Білас Розалія.
В. 39. Бура Текля, Фішер Анна, Паччишин Павло.
В. 41. Ропицька Перл.
В. 43. Єдинак Анна, Лаґода Василь, Єдинак Дмитро, Фолта Марія, Ладин Анна, Городинський Василь.
В. 47. Копчак Тереса.
В. 49. Подлусевич Михайло.
В. 50. Панько Іван.
В. 53. Климко Стефан.
В. 55. Кіндзерева Антін.
В. 59. Венгринович Володимир, Венгринович Зофія, Венгринович Володимир.
В. 78. Ґонтарчук Розалія, Затек Іван, Фіняк Яков, Ґонтарчук Василь, Лесяк Петро, Зятик Катерина.
В. 82. Шилак Іван, Шилак Анна, Пішко Марія, Шилак Марія, Шилак Теодор.
В. 83. Миронів Нелія, Миронів Іван, Миронів Прокоп, Миронів Марія.
В. 93. Барон Юлія.
В. 96. Ґубіцький Петро, Волчко Семен, Лацик Матвій, Кіщак Іван, Кіщак Марія.
В. 106. Данелевич Іван.
В. 113. Філовят Михайло.
В. 115. Мілич Марта.
В. 133. Гороховський Антін.
В. 135. Голобінька Марія.
В. 159. Духняк Михайло, Федоришин Матей, Панько Анна, Федоришин Анастазія, Сахрин Григорій, Сіка Григорій.
В. 161. Гречун Ева, Гречун Теодор.
В. 165. Гукало Олена.
В. 166. Салак Франко.
В. 176. Харидчак Петро.
В. 181. Сусла Петро.
В. 206. Корнелюк Василь, Корнелюк Марія.
В. 221. Лісняк Іван, Кобелюх Юстин.
В. 222. Каспир Гарасим, Москалюк Олекса.
В. 229. Цурей Стефан, Цурей Катерина, Піц Михайло.
В. 231. Козіцька Антонина, Козіцький Іван.
В. 242. Бойчак Михайло.
В. 243. Карпюк Стефанія, Ґрабінський Роман.
В. 266. Сивик Стефан.
В. 278. Антонишак Іван, Марич Теодор, Сенюк Іван, Шваничик Никола.
В. 298. Шальвіра Никола, Шальвіра Анастазія.
В. 307. Карнаух Онисим, Прус Петро, Прус Анастазія, Карнаух Анна.
В. 324. Лукащук Іван Р., Зінюк Теодор, Зінюк Анна.
В. 336. Вакула Антін.
В. 354. Скіщин Матвій.
В. 361. Лищишин Ольга, Цобет Анастазія, Кикиш Йосиф.
В. 365. Загібайло лекса, Якубишин Бартко, Стефанов Федор.
В. 385. Вінценто Іван, Віцентій Матвій, Алексійчик Наталія, Алексійчик Тихон, Віцента Олена, Дюк Пилип, Федушко Григорій, Нутсон Еленор.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 13. Стец Ева.
В. 25. Лотович Володимир.
В. 54. Маланчук Катерина, Маланчук Антін.
В. 94. Баворський Павло, Крохмалюк Анна.
В. 97. Припхан Марія.
В. 171. Галичин Стефанія.
В. 175. Кірницька Анна.
В. 179. Ґреськів Йосиф, Ґреськів Марія, Ґреськів Йосиф.
В. 216. Боднар Катерина, Синицька Ева, Синицька Анна.
В. 219. Клодницька Ксеня, Клодницький Володимир Д. Л.
В. 221. Галоська Катерина.
В. 267. Мушинська Марія, Мушинський Василь.
В. 275. Голубко Марія.
В. 288. Малицька Анна, Малецька Марія, Малицька Анна.
В. 304. Яремко Михайло.
В. 307. Бабій Іван.
В. 324. Слободян Юрій, Слободян Іван, Слободян Василь, Слободян Пелагія, Орсаг Марія.
В. 339. Зановяк Марія.
В. 361. Каришин Марія, Каришин Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 45. Юзвяк Володимир, Юзвяк Онуфрій.
В. 83. Басараб Марія.
В. 94. Заблоцький Омелян.
В. 320. Малько Іван.
В. 388. Пастернак Марія.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 28.	1	членів.
В. 41.	1	„
В. 70.	1	„
В. 78.	1	„
В. 94.	1	„
В. 108.	3	„
В. 117.	1	„
В. 190.	1	„
В. 221.	1	„
В. 276.	2	„
В. 331.	1	„
В. 342.	1	„

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Пич Анна, Барна Ева, Бойчук Михайло, Цап Анна, Цап Йосиф, Гогоць Петро, Гурейтюк Лука, Юрцаба Лешко, Піта Михайло, Полиняк Данило, Сметана Марко, Суровяк Осип, Товт Іван, Тирлич Нестор.
В. 5. Сінгура Іван, Комар Теодор, Сембай Марія, Сембай Дмитро.
В. 7. Ткачишин Никола.
В. 8. Василеж Павло, Поліпко Петро.
В. 9. Демянович Стефан, Ковальчук Лука, Бобеляк Іван.
В. 10. Маряс Володимир, Погода Марія, Погода Іван.
В. 12. Обух Марія.
В. 13. Легуняк Іван, Євусяк Филимон, Євусяк Текля.
В. 21. Білас Марія, Білас Олена.
В. 25. Угорчак Омелян М., Авраменко Василь, Грановський Олекса Н., Каштанюк О. Богдан.
В. 28. Москалик Катерина, Ярисимчук Василь, Дубіцький Франко.
В. 31. Васькович Михалина, Пограничний Михайло, Погранична Марія.
В. 43. Лаґода Парасчевія, Кравець Стефан.
В. 46. Туранський Петро.
В. 47. Каспряк Анна.
В. 50. Яців Розалія, Лозинський Михайло, Дзят Анастазія, Дзят Михайло.
В. 55. Деркач Іван.
В. 58. Романик Бронислава, Налипа Іван.
В. 59. Галькевич Михайло.
В. 61. Дебич Марія.
В. 65. Нагребецька Олена, Шиманський Михайло.
В. 74. Мудрак Василь, Мудрак Никола, Бажилінський Никифор, Мундзякевич Антін, Мудрак Василь.
В. 75. Козаченко Анна.
В. 78. Маціовська Каролина, Вавращко Цецеля, Молочняк Петро.
В. 80. Кобітка Микола.
В. 83. Бабяк Зофія, Кульчинська Анна, Кульчинський Петро.
В. 90. Костів Стефан, Феґо Михайло, Ковалишин Михайло, Скольский Михайло, Данів Марія, Дудун Антонина, Лин Анастазія, Ревацька Агафія, Ковальчук Никола, Ковалишин Іван, Данів Іван Ігнатій, Лоштин Іван, Лудун Михайло, Ґрабарович Василь, Гутник Стефан, Лин Іван, Лин Йосиф, Надич Олекса, Надич Микола, Пакиця Олекса, Ревацький Мартин, Скольский Василь, Студь Йосиф, Гоцинець Федор, Дзуґла Іван.
В. 91. Олексешак Василь.
В. 96. Лесик Анна, Шуплат Михайло, Ціміхуд Стефан, Ручка Зофія, Ручка Максим, Кухар Дмитро, Костів Іван.
В. 99. Кравець Стефанія.
В. 100. Яницька Текля, Ґабля Теодор.
В. 102. Угрин Андрій, Сіка Марія, Сіка Кужма, Пукач Микола.
В. 104. Копі Іван, Пастушак Володимир, Старенчак Матвій.
В. 117. Ханачівський Іван.
В. 120. Монастерський Володимир, Добуш Катерина.
В. 121. Боднар Ольга.
В. 124. Савка Катерина, Щербатій Никола, Сосновська Марія, Мелета Анна, Мелета Іван, Сосновський Іван, Ґурняк Анна, Ґурняк Йосиф.
В. 130. Максимюк Іван, Бундза Григорій, Одиська Ірина.
В. 135. Цапар Марія, Жіз Текля, Жіз Стефан.
В. 137. Мацюк Олена.
В. 139. Бартошук Петро.
В. 142. Старжець Станислав.
В. 154. Парила Христина, Фринцька Іван.
В. 155. Маслей Йосиф, Ласів Розалія, Ґоліновський Осип, Ласів Пилип, Чабрак Михайло.
В. 158. Звір Маріон.
В. 159. Стасяк Михайло, Новак Анастазія.
В. 160. Поштолан Максим.
В. 163. Ґнойський Віктор Е.
В. 170. Коблан Михайло.
В. 173. Варан Стефан.
В. 176. Харовський Іван.
В. 177. Настасовська Олеся, Парфенчук Яків, Зарзицький Маріан, Зарзицька Йосифа.
В. 179. Єзусько Ольга.
В. 192. Брикайло Василь, Брикайло Іван, Вацик Андрій.
В. 201. Конський Григорій.
В. 204. Турин Антін, Кітай Ольга, Сліпий Родіон, Сокальчук Йосиф, Кітай Василь.
В. 208. Хавтур Никола, Хавтур Анна.
В. 213. Кобрин Катерина, Земняк Розалія, Кузенька Юстина, Кузенька Тимко, Кобрин Василь, Зімняк Панько.
В. 214. Червоняк Катерина, Червоняк Петро.
В. 217. Сокальський Юрій, Стахів Володимир.
В. 220. Томашевський Іван, Кот Михайло.

В. 222. Шеремета Зофія, Чипінька Ксеня.
В. 223. Мацейко Антін С.
В. 227. Корназ Олена, Цап Катерина, Волощук Кирило, Волощук Катерина.
В. 229. Гарасим Петро, Гарасим Анна, Славський Антін, Славський Олекса, Кеселовський Сергій.
В. 231. Коваль Никола.
В. 239. Крисько Стефан, Дідик Василь, Тоганчин Антін, Тоганчин Анна, Сернівка Іван, Сернівка Ірина.
В. 242. Яцила Іван.
В. 247. Марцинишин Василь, Марцинишин Василь.
В. 248. Урбан Йосиф.
В. 253. Яців Петро.
В. 262. Ґеряк Анна, Ґеряк Олександра.
В. 263. Ґущишин Володимир.
В. 266. Бабій Іван.
В. 268. Сеньків Онуфрій, Нендза Павло.
В. 270. Поронович Іван.
В. 271. Цюрос Дзеній.
В. 275. Шамбель Станислав Ф.
В. 282. Козуб Стефан, Цимбрила Катерина, Шкляренко Олекса.
В. 292. Ґурняк Іван, Стадник Ева, Ворко Теодор.
В. 296. Біндас Марія.
В. 300. Дацько Олена.
В. 301. Гринков Стефан, Мотлюк Никола, Коваль Прокоп, Гнатишин Параскевія, Тарновий Юліян, Гриньків Григорій.
В. 304. Вернаівський Семен, Гаравус Ксеня, Гаравус Михайло, Попелюк Андрій, Вернаівська Марія.
В. 305. Гентош Михайло.
В. 317. Ліщинський Микола, Шмалюк Олекса, Чернакович Марія, Крістов Наталія, Крістов Юрій, Присяжник Стефан.
В. 319. Бурич Василь.
В. 323. Ячишин Катерина.
В. 326. Соколовська Маґдалина, Сворень Анна.
В. 327. Коваль Йосиф.
В. 332. Кузмідер Валентій.
В. 335. Ціклуська Христина.
В. 338. Крицько Марія, Кудлик Катерина, Вольчко Петро.
В. 351. Яцус Артим.
В. 352. Мелько Стефан, Левчишин Анастазія, Левчишин Теодор, Мелько Анна.
В. 358. Присташ Тілій.
В. 361. Крохмальний Андрій, Коверко Євдохія, Похмурський Ілько, Петровський Стефан, Боднарчук Стефан, Кулиба Дмитро, Лобас Дмитро, Римар Петро, Семенів Андрій, Козак Михайло.
В. 362. Касперський Олекса, Касперський Василь.
В. 365. Ковальський Блашко, Бартник Яків, Ходан Іван, Ковальська Анастазія, Ковальський Блажій, Сухена Андрій, Шпак Іван, Вах Дмитро.
В. 367. Коломиець Іван, Коломиець Михайло, Коломиець Анна, Коломиець Тита.
В. 368. Савечко Пилип, Савечко Текля, Ґжибовська Агнешка.
В. 371. Дзюбата Анна, Остаховська Олена.
В. 379. Кухар Петро.
В. 382. Калимун Ева.
В. 383. Бринґелевич Тома.
В. 385. Федюк Олена.
В. 400. Вус Михайло, Шотик Константин, Шотик Елизавета, Вісло цький Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 4. Лотович Володимир.
В. 47. Малицька Анна, Малицька Анна, Малицька Марія.
В. 102. Когут Іван.
В. 204. Галичин Стефанія, Каришин Марія, Каришин Михайло.
В. 239. Бабій Іван.
В. 268. Кірніцька Анна.
В. 345. Панчишин Стефан, Клодницький Володимир, Клодницька Ксеня.
В. 361. Ваврів Йосиф.
В. 370. Маланчук Катерина, Маланчук Антін.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 45. Юзвяк Онуфрій, Юзвяк Володимир.
В. 83. Басараб Марія.
В. 94. Заблоцький Омелян.
В. 320. Малько Іван.
В. 388. Пастернак Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 102. Ощипок Яким.
В. 109. Яницька Марія.
В. 118. Маланяк Юліян.
В. 179. Єзусько Ілько.
В. 220. Крзусяк Франко.
В. 230. Суха Анна.
В. 239. Тоганчин Катерина, Тоганчин Іван.
В. 255. Шіфтік Михайло.
В. 263. Бундза Михайло.
В. 292. Трофін Анна.
В. 373. Борусевич Анна, Громоцький Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 245. Пастернак Захар.
В. 321. Лодзюк Іван, Лодзюк Фаній.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 106. Яворський Андрій, Косович Іван.
В. 147. Гришко Данило.
В. 316. Маслій Данило.
В. 361. Мілещук Тимко.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 43. Держанович Станислав.
В. 57. Афінович Антін.
В. 86. Висоханський Йосиф.
В. 94. Чегельник Ольга.
В. 102. Марковська Марія.
В. 147. Шуріон Анна.
В. 165. Скотинська Катерина.
В. 204. Пилипишин Андрій.
В. 219. Савчук Франка.
В. 266. Квас Михайло.
В. 277. Коба Константин.
В. 280. Запотічний Григорій.
В. 282. Кашубінський Сильвестер.
В. 300. Гавриляк Петро.
В. 312. Дорош Стефан.
В. 324. Волошин Іван.
В. 344. Сипа Тома.
В. 350. Грицишин Олекса.
В 361. Панчишин Прокоп.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1936 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,983
В місяци січні 1936 р. принято нових	83
В місяци січні 1936 р. принято наново	130
В місяци січні 1936 р. принято з переступ. листами	34
В місяци січні 1936 р. принято з інших кляс	9
В місяци січні 1936 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	15
Разом	21,254
В місяци січні 1936 р. суспендовано	292
В місяци січні 1936 р. відійшли з переступ. листами	17
В місяци січні 1936 р. відійшли до інших кляс	9
В місяци січні 1936 р. пересесено зі старого до нового роду обезпечення	15
В місяци січні 1936 р. відійшли на безплат. продовження	5
В місяци січні 1936 р. відійшли зі зворотом в готівці	13
В місяци січні 1936 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	3
В місяци січні 1936 р. померли	19
Разом	373
З кінцем січня 1936 р. в У. Н. С. було дорослих членів	20,881

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	1
В клясі А.	на $ 250	14
В клясі А.А.	на $ 500	165
В клясі В.	на $ 750	27
В клясі С.	на $1000	337
В клясі В.В.	на $1500	9
В клясі С.С.	на $2000	3

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	346
В клясі О-1000	на $1000	269
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	3
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	591
В клясі Р-1000	на $1000	426
В клясі Р-1500	на $1500	4
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	401
В клясі Е-1000	на $1000	159
В клясі Е-1500	на $1500	4
В клясі Е-2000	на $2000	—
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	723
В клясі W-1000	на $1000	1,851
В клясі W-1500	на $1500	3
В клясі W-2000	на $2000	1
В клясі W-3000	на $3000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	5
В клясі Т- 250	на $ 250	248
В клясі Т- 500	на $ 500	4,383
В клясі Т- 750	на $ 750	667
В клясі Т-1000	на $1000	9,942
В клясі Т-1500	на $1500	230
В клясі Т-2000	на $2000	62
	Разом	20,881

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 69. Парницький Евген мол.
В. 70. Кушнір Богдан.
В. 106. Черґавий Е. Ірина, Ґерґавий Михайло.
В. 130. Феник Володимир.
В. 154. Фринцко Меланія, Френцко Марта.
В. 171. Грабар Анна Марія, Гусар Павло.
В. 204 Віщук Петро, Віщук Петро, Микитович Мирослава Вікторія, Чіп Ольга, Мартинюк Леся.
В. 239. Ланик Марія.
В. 336. Скоп Богдан.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 15. Сорока Марія.
В. 31. Чачо Йосиф, Якубів Франка, Якубів Марія.
В. 96. Возимок Анна, Озимок Ярослав, Кінцак Василь, Кінцак Стефан.
В. 115. Минич Михайло.
В. 234. Фуртас Катерина, Фуртас Марія.
В. 243. Ґрабінська Олена, Ґрабінська Юлія.
В. 247. Сенчишин Василь.
В. 278. Сенюк Михайло, Сенюк Марія, Сенюк Анна, Сенюк Олекса.
В. 298. Шальвіра Марія, Шальвіра Анна, Шальвіра Семен.
В. 365. Якубишин Стефан.
В. 385. Алексійчук Сергій.
В. 390. Панчишин Василь.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 94. Баворовський Олекса, Баворовська Стефанія.
В. 179. Ґреськів Михайло, Ґреськів Іван, Ґреськів Ева, Ґреськів Ірина, Ґреськів Олена.
В. 324. Слободян Дмитро, Слободян Роман.
В. 361. Каришин Віра, Каришин Ольга, Каришин Ярослав.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 180. Лесняк Олена.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Цап Михайло, Цап Анна, Цап Андрій.
В. 8. Попович Андрій.
В. 47. Мальчук Ольга, Шкільна Анна.
В. 50. Дзяд Михайло, Дзяд Дмитро.
В. 62. Сливар Розалія.
В. 67. Домарецький Ярослав, Домарецький Мирослав.
В. 80. Кобіта Марія, Кобіта Анастасія, Кобіта Михайло, Кобіта Адам Йосиф.
В. 90. Канінець Данило, Канінець Юстина, Канінець Ольга, Канінець Марія, Канінець Павлина, Канінець Салій.
В. 96. Ціміхуд Володимир.
В. 102. Угрин Д. Олекса, Угрин Е. Олена, Сіка Розалія, Сіка Юстина, Сіка Стефан.
В. 120. Добош Мирослав.
В. 135. Ґарбінський Володимир.
В. 158. Лемішка Мирослава, Лемішка Володимир.
В. 173. Баран Володимир.
В. 213. Кобрин Михайло, Кобрин Марія, Бойко Йосиф, Кобрин Анна.
В. 214. Червоняк Анна, Червоняк Марія.
В. 227. Циктич Григорій.
В. 229. Дохич Артур, Дохич Н. Омелян.
В. 239. Тоганчин Петро, Тоганчин Іван мол.
В. 248. Урбан Марія Ольга, Урбан Олена, Урбан Йосиф, Урбан Анна, Урбан Юлія, Урбан Михайло, Урбан Антонина.
В. 262. Ґеряк Стефанія, Ґеряк Іван, Ґеряк Григорій.
В. 263. Ґущишин Марія, Зарічний Юрій, Зарічна Юлія.
В. 265. Козюбка Михайло.
В. 271. Цюрос Володимир мол.
В. 292. Стадник Едвін, Стадник Евген.
В. 326. Сворен Василь, Сворен Михайло.
В. 332. Зайшлий Олена, Зайшлий Марія, Зайшлий Анна, Зайшлий Михайло, Зайшлий Стефан.
В. 338. Дика Ольга, Грицько Марія, Грицько Антін, Грицько Сузанна, Грицько Іван, Грицько Михайло, Грицько Петро.
В. 352. Мелько Марія, Мелько Стефанія, Ковалик Володимир, Мелько Стефан, Мелько Йосиф, Мелько Катерина, Мелько Анна, Левчишин Елена, Левчишин Антін.
В. 361. Гловоцький Андрій, Ґловоцька Павлина.
В. 362. Касперська Марія.
В. 367. Коломиець Анастасія, Коломиець Марія, Коломиець Розалія, Коломиець Стефан.
В. 392. Леосько Бернійс.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 204. Каришин Ярослав, Каришин Ольга, Каришин Віра.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 25. Мацейовський А. Володимир.
В. 45. Сидорик Марія, Сидорик Бенедик.
В. 102. Олексик Михайло, Лешик Іван.
В. 109. Курник Катерина.
В. 127. Когут Марія.
В. 180. Шпак Йосиф.
В. 213. Ревуцька Михалина.
В. 218. Сорока Василь.
В. 266. Гулик Софія.
В. 280. Вітошинський Евген.
В. 283. Мозола Роман.
В. 292. Сушицька Марія.
В. 308. Сокальська Ева.
В. 321. Лісовська Марія.
В. 324. Волошин Микола.
В. 344. Поклітар Евген.
В. 363. Непорадна Марія, Непорадний Андрій.
В. 401. Кикіш Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 180. Лесняк Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 140. Терлецький Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1936 р. було в У. Н. С. дітей членів	8,608
В місяци січні 1936 р. принято нових	16
В місяци січні 1936 р. принято наново	24
В місяци січні 1936 р. принято з інших кляс	1
В місяци січні 1936 р. принято з переступними листами	12
Разом	8,661
В місяци січні 1936 р. суспендовано	92
В місяци січні 1936 р. відійшли з переступними листами	3
В місяци січні 1936 р. відійшли до старших членів У. Н. С.	21
В місяци січні 1936 р. відійшли на безплатне продовження	1
В місяци січні 1936 р. відійшли до інших кляс	1
Разом	118
З кінцем січня 1936 р. в У. Н. Союзі було ідтей членів	8,543

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	6,836
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної складки	1,699
В клясі 3-ій за 50 цнт. місячної вкладки	8
Разом	8,543

У В А Г А,

котру кожний відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за січень 1936 року суспендованими, якщо бажають бути принятими наново в члени У. Н. Союза, повинні зголоситись до своїх відділів у протягу трицятьох (30) днів від дня опубликування отсього повідомлення про їх суспензу та заплатити залеглі вкладки й інші належитости секретарям своїх відділів. Коли цього не зроблять до трицятьох днів від дня отсього повідомлення, то опісля будуть автоматично виключені з відділу і з Союза та втратять усі членські права, запомоги і привілеї, з винятком тих прав, які є застережені в нових родах обезпечення. Такі самі права й обмеження відносяться також до тих членів, які на протязі січня 1936 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших правно існуючих відділів У. Н. Союза.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 12-го січня 1936 р.

Дм. Галичин, гол. рек. секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

СЕНТРАЛІЯ, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 90, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. лютого, зараз по Сл. Божій, в гали церковній, в 12-тій годині пополудні. Кождий член має обовязково прийти і заплатити свою належитість. За нікого більше не будемо висилати з каси відділової. Хто з членів цього не послухає, буде суспендований. Ті члени, що не платили за січень, як не вирівнають свого довгу, будуть вичеркнені з У. Н. Союза. Пригадуємо вам шановні члени, щоб ви на тих зборах виконали ухвалу про памятник Семеона Зупковича, яка запала на річних зборах. — Захар Волчанський, предс.; Іван Чепа, кас.; Іван Чепа мол. фін. секр.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮАРК, Н. ДЖ.

З діяльности Січи.

Чорноморська Січ ім. Дм. Вітовського перевела публичну присягу своїх нововибраних старшин дня 25 січня 1936 р. Притому виголосив промову гром. Е. Ляхович про революційне наставлення української молоді.

Тиждень пізніше, дня 2-го лютого, Чорноморська Січ влаштувала „Свято Крутів".

Хор „Боян" при українській греко-католицькій церкві виповнив часть програми стрілецькими піснями під проводом професора Т. Каськова. Панна А. Тростянецька відспівала сопранове сольо при фортепяновім супроводі пані Шумейко. Пан Н. Чуй, член Чорноморської Січи в Нюарку, скрипак, відіграв як скрипкове сольо вязанку українських пісень. Орхестра школи пана Снігура відіграла українську збірку, аранжовану п. Снігуром з трьома солями учеників Н. Творищука, А. Гаврилюка і Ю. Саврика. Панна А. Зелінська виголосила вірш під Крутами, а Дорошенко відповідну поему над могилою.

Святочну промову про Крути виголосили: М-р В. Душник, редактор „Націоналіста" і ґенерал Сікевич.

Народу явилося в Січовій галі повно. Настрій був дуже поважний. Живий образ Чорноморської Січи і Січових Стрільців в одностроях при могилі, зложення вінка на могилі сотенним В. Фейлом і віддання чести крісами і сурмою зробили на присутніх поважне враження. На звук сурми вся громада встала на позір і присутнім блиснули сльози в очах, коли віддано пошану поляглим героям під Крутами.

Свято закінчено народнім гимном. Також зібрано жертви на боєву акцію.

Т. Рудий.

—o—

ДІТРОЙТ, МІШ.

Відкрито курси української мови.

В Чедсей Гай Скул зачнеться наука української мови.

Цей курс буде відбуватися покищо по дві години два рази на тиждень, у вівторок і четвер, у 7. годині вечором.

Інтересованих просимо записуватись на науку української мови в офісі шкільного принсипала, п. Бенфила, який знаходиться в Чедсей Гай Скул близько входу.

Ученики й учениці, в шкільнім віці, які ще ходять до школи, мусять принести позволення від свого шкільного принсипала і показати його при вписі п. Бенфилові.

Науку буде подавати кваліфікований учитель, Д. Т. Лазар, який є дипльомований і признаний шкільними властями, бо в вечірніх школах у Дітройт панують тісамі приписи, що в денних.

За науку ученики дістануть реґулярний кредит, який вчислять до кредитів, потрібних до ґрадуації, за тими самими приписами, що відносяться до інших шкільних предметів, бо цей курс буде вповні признаний і буде відбуватися відповідно до правил стейтового університету. Юніверзиті оф Мишиген, і Вейнського Університету, нарівні з іншими модерними мовами.

Студенти, які покінчили гай скул, можуть дістати каледж кредит.

Ученики й учениці, які вже скінчили публичну (народню) школу, не потребують ніякого позволення від своїх давніх принсипалів, щоби записатися на науку української мови.

За науку нічого не беруть, але вимагають 3 доляри вписового, подібно, як за всі інші предмети, яких учать у школах у Дітройті.

Ці гроші треба заплатити принсипалові, п. Бенфілові, при вписі.

Хто не може заплатити всього, здається, може заплатити лише частину, а опісля доплатити решту.

Було би добре, якби яка українська організація схотіла заплатити вписове за бідних студентів, які не можуть самі цього зробити, з тої причини, що мусить бути звиш 20 учнів, щоби шкільні власти подавали цей курс.

Чим більше студентів, тим ліпше.

Шкільні власти признали навчання української мови нарівні з іншими модерними язиками і від успіху цього першого курсу залежатиме не лише доля цього курсу, але також навчання української мови в інших школах у Дітройті, бо таких курсів можна буде набудуче орґанізувати більше, подібно як це зробили Поляки.

Шкільні права стейту Мишиґен є дуже приятливі і науку української мови можна дуже легко завести навіть в університетах, що не є так легко зробити в інших стейтах.

Тому мусимо всі подбати, щоби цей початок добре вдався, то опісля зможемо зробити більше в цім напрямку, бо коли занедбаємо цю добру нагоду, то можемо стратити всі шанси набудуче, бо шкільні власти такими справами не бавляться і як раз заведуться і знеохотяться, то все пропало.

За цим треба добре поаґітувати і зібрати якнайбільше число студентів.

Досі зголосились до д-ра Кібзея понад 20 студентів і студенток, але це замало, бо деякі замолоді і їх треба буде вилучити і вчити окремо.

Зголошуватися може кождий, хто лише бажає дальше вчитися, а головно дорослі і старші люди, бо наука подаватиметься для **всіх.**

Дальші зголошення приймає д-р Кібзей, але можнча також іти прямо і записуватися в принсипала Чедсей Гай Скулу, в його офісі, в вівторок і четвер вечором перед наукою, в 7. годині.

Слідіть за оповіщенням д-ра Кібзея в цій справі підчас української радіо-години п. Миколи Шустакевича, передаваної через радіостацію WMBC.

Треба знати, як собі помагати.

Як король Фридрих Вільгельм І. вибирався до Кенігсвустергавзену на лови, то ловці знали, що коли король нічого не сполює, дуже часто зганяє свій гнів палицею. Тому дбали про те, щоби все на місці була свіжо застрілена дичина. Возили зі собою гаряче каміння, щоби звірина була тепла, баньку крови, щоби наслідувати свіжі рани і т. д. Король боявся дуже, щоби не захорував на водну пухлину, тому все казав важити себе, як прибрав на вазі, то бив тих, що його важили. Тож не дивота, що ті, що важили короля, подавали все менший тягар, щоби „вовк був ситий і коза ціла".

СПЕКУЛЮЮТЬ НА УКРАЇНСЬКІЙ НЕБЕЗПЕЦІ.

Відомий „Ілюстровани Курер Цодзенни", лякаючи від якогось часу поляків зростом української сили, пустив чергову вістку про те, що, мовляв, митрополит Шептицький хоче купити добра Борки Домініканські під Львовом. І хоч сам „Курер" стверджує, що ця вістка показалася неправдивою, всетаки він вказує на „українську небезпеку". Річ ясна, що українське страшило має іншу ціль: при помочі патріотичного алярму підбити ціну дібр, які хотять продати домінікани. Таке було недавно з палатою Потоцького у Львові.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

ДЖЕРЗІ СИТИ, Н. ДЖ.

На поміч жертвам варшавського процесу.

Тов. Український Народний Дім Американсько - Українських Горожан ухвалило на місячних зборах виасиґнувати зі своєї каси $15 на повищу ціль. Гроші переслано через Обеднання.

Комітет.

—o—

ЙОНКЕРС, Н. Й.

Коляда на політичних вязнів.

Пані Анна Кмець і панна Леся Кінаш з Йонкерс, Н. Й., пішли з колядою від Союза Українок і заколядували на політичних вязнів $20.

Жертвували: Союз Українок $3; Марія Лабяк $2; по $1: М. Фатюк, Б. Автеро, Вішньовський, Пелягія Сіканець, Анастасія Мандзій, Ева Скробала, о. М. Кінаш, О. Степанчук, Анна Wазур; по 50 ц.: Катерина Дрозд, Галя Бурнгард; Г. Сакала, Б. Рак, М. Романець, К. Чолій, Микола Чолій, С. Беланчук, А. Кобялка, А. Семчич, Анна Кмец; по 25 ц.: Роза Фредріксон, Т. Рак. — Разом $20. — Гроші вислано до краю через Обеднання.

—o—

ІЗЛИН, Н. ДЖ.

На Рідну Школу й політичних вязнів.

Українське Жіноче Товариство „Єдність" займалося колядою на поміч Рідному Краєві. Опісля на своїх зборах ухвалило призначити по $5 на Рідну Школу й на оборону політичних вязнів. Гроші вислано через Обеднання.

А. Бурчак, секр.

—o—

РАЧЕСТЕР, Н. Й.

З ювилею на добру ціль.

Парохія св. Йосафата обходила торжественно 25-літні роковини священства о. В. Турули. При забаві місцевий відділ Союза Українок не забув за засуджених у варшавськім процесі й зібрав $13.50 для матерей засуджених у згаданім процесі. Збірку вислано до Обєднання. Жертвували: о. Турула $2, а решта дрібними.

При тій нагоді подаємо до відома, що Союз Українок влаштовує дня 23. лютого в церковній галі в память Ольги Басарабової концерт, на якім буде промовляти бесідниця з Ню Йорку.

Т. Матковська.
М. Теребушка.

—o—

МЕНЧЕСТЕР, Н. Г.

На визвольну боротьбу й Рідну Школу.

Відділ ОДВУ ч. 42 ухвалив зі своєї каси $50 на визвольну боротьбу. На ту саму ціль зложили коляду: Укр. Гор. Клюб $2; Г. Новосад, П. Кухар, М. Бохонок, Клюб танцюристів, І. Незнайко по $1; Й. Петрик, В. Голота й А. Беднарчук по 50 ц.; В. Петрикович і М. Костина по 25 ц. Разом коляда виносила $9. Окремо зложили на Рідну Школу: В. Петрів, М. Добрянський, Ю. Датків, Укр. Гор. Клюб і Клюб танцюристів по $1; Й. Харко, А. Беднарчук, О. Буцяк, В. Голота, Й. Петрик і Н. Ковальчук по 50 ц.; Т. Кіт, І. Струса, М. Тижбір, М. Костина й В. Петрикович по 25 ц.

Отже через Обеднання вислано разом $68.25; з того $59 на визвольну боротьбу, а $9.25 на Рідну Школу.

Йосиф Петрик.

Віритель: Пане Крушпар, чи ви заплатите цей вексель, чи ні?

Довжник: Даю вам слово, що ні.

Віритель (здивований): Алеж, пане Крушпар, на векслі є ваш підпис!

Довжник: У мене слово більше значить, ніж підпис.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS

UKRAINIAN CLUB DEMANDS MINORITY RIGHTS IN POLAND.

Poland and the League of Nations were rebuked for failure to safeguard the national minority rights of the seven million Ukrainians now residing in Poland in a resolution passed here by the Ukrainian American Citizen Club Sunday, according to Alex Jordan, chairman. Copies of the resolution will be sent to Congressman Kopplemann, the League of Nations and the Polish minister of interior.

„Poland by her international treaties has pledged herself to introduce autonomy for her Ukrainian population but broke these pledges, and instead of them introduced a policy of cultural, economic, political and physical exterminations," the resolution read.

"Only recently, at a court held in Warsaw, 12 Ukrainian men and women were tried on the trumped change of participation in the murder of the Polish minister Pieracki, although the Polish government itself admitted that the actual assassin has escaped," continues the resolution.

"The League of Nations organized for the explicit purpose of safeguarding the rights of the so-called national minorities, has repeatedly failed in her duty to defend Ukrainians under Poland thus aggravating the position of the Ukrainians and bringing the Ukrainian youth to despair," concluded the resolution.

Mr. Jordan said that Ukrainian clubs throughout the state will hold similar protest meetings in order to enlighten world's opinion on the true state of affairs of Ukrainians in Poland.

(The Hartford Daily Courant, Monday, February 10, 1936).

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

МАРІЯ ЛАШКІВ пошукує свого мужа Петра Лашків. Він походить з Галичини, повіт Рогатин, село Бовшів, слюсар і коваль. Хто знав би де він живе, чи де помер, в котрім місті, прошу написати на адресу: 37

РОМАН КУРЛЯК,
236 East 25th St., New York, N. Y.